

УДАН

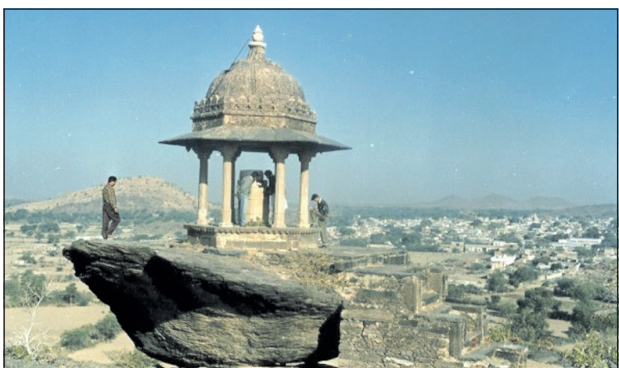
За много хора планината Удан е най-известната даоистка планина. Някои вярват, че там за първи път е открит еликсирът на безсмъртието. За други това е родното място на едноименните бойни изкуства. Това райско кътче е известно също така с даоистките манастири и храмове. Още по времето на династия Източна Хан, Удан започва да се ползва с особено внимание на владетеля, а при династия Тан там се построява първият манастир. Планина Удан е една от петте свещени планини в даоизма.

Тя е разположена на границата на три провинции - Хубей, Хънан и Шанси. Удан е смятан за едно от най-духовните и силно енергийни места в Китай. Там има 72 даоски храма, 39 моста, 36 женски манастира и 12 павилиона. Най-старите сгради са на повече от 1300 години, от времето на династия Тан.

Основното строителство на територията на планината започва по заповед на минския император Йонлъ. Тогава покрай 70 км дълъг път от подножието до върха на планината са издигнати десетки храмове и манастири и множество други религиозни сгради. Те са украсени със скъпоценни метали и съдържат много безценни реликви. Самият комплекс е изграден съгласно легендата за постигане на безсмъртие на божеството Чъну и изпълнява цялата тържественост, величие, непостижимост и възшебство, нужни за изявите на императорските власти и даоистките свещеници.

Според преданието императорът изгражда този комплекс с цел да умилостиви небесата и да спечели популярност сред народа след нечестното си възкачване на престола, който не му се е полагал съгласно феодалния етичен кодекс. Той свалил от трона собствения си племенник, но казва, че е действал по волята на небесата и е бил покровителстван от едно от висшите даоистки божества и закрилник на планината Удан - божеството Чъну. Интересното е, че император Джу Ди нито един път не посещава планината.

По време на управ-

лението му започва периодът на разцвет на даоизма на планината Удан. Следващите императорски семейства Мин продължават да използват архитектурния комплекс там като място за поклонение на прародителите на императорското семейство. Постепенно Удан се превръща в най-важната планина в Поднебесната и

център на китайския даоизъм

Тогава започва основното разпространение на това учение из цял Китай и Азия. Много известни даоси са тренирали в Удан. През 1291 г. даосът Лю Дао-мин написва книгата „Пълни биографии на безсмъртните от благословените места на планина Удан“. В нея пише за 21 безсмъртни от Удан. Лю Дунбин, един от осемте безсмъртни в даоизма, също е живял тук известно време. А един китайски император се е отдал на култивиране в Удан в продължение на цели 40 години. Според преданието, известният даос Джан Санфън прекарва дълго в Удан и основава тайдзичюан. Император Джу Ли от династия Мин издава декрет относно планина Удан, в който пише: „Всички

даоси в Удан трябва да проявяват щастлив дух и безкрайна хармония. Всеки даос, който не се култивира добре и извършва лоши деяния, пречещи на развитието на другите, трябва да бъде изгонен от планината“.

Даосите от древността са описали 72 енер-

гийни места, наричани още „щастливи места“ (фу ди). Едно от тях се намира именно в Удан, в Храма на виолетовите облаци. Освен с красивата природа, Удан е извештен в целия свят със своите бойни изкуства.

Уданските бойни изкуства

имат много дълга история и обхващат различни стилове. За техен ос-

новоположник се смята даоисткият свещеник Джак Санфън. Той успява да съчетае в едно духа на свещените книги „Идзин“ и „Даодъдзин“ с бойните изкуства. Интересното при него е, че той създава комплекс от движения, които са насочени към подобряването на човеш-

кото здраве. Негови открития са стиловете: „юмука на формата“ (синицюен), „юмука на великия предел“ (тайдзинцюен) и „ръката на осемте триграми“ (багуаджан). Благодарение на инициативата и упоритият труд на поколения майстори, уданските стилове се превръщат постепенно в едно от главните направления в китайските бойни изкус-

тва. В историята на

традиционното китайско бойно изкуство У-Шу

има два основни центъра. Единият е будисткият манастир Шаолин, станал популярен покрай филмите за бойни изкуства. Вторият голям център е планината Удан, където в местните манастири се развиват така наречените удански направления в това изкуство.

Удан е мястото, където известният древен мъдрец Лао Дзъ е написал своя голям трактат „Дао-дъ дзин“ (трактат за пътя и свойството), в който описва и поставя основите на най-голямото китайско духовно учение - даоизма. Стилете от уданското направление на У-Шу са изградени именно на базата на тази философия за двете първоначала - Ин и Ян, и за хармонията между тях. Това е един център, който живее според старите традиции на У-Шу. Там има няколко местни учители, които имат собствени школи. При тях идват хора от цял свят. Обучават се и живеят заедно.

Александър Иванов е първият българин, който се е обучавал на Кунг-Фу в манастира Удан при даоски майстори. Той практикува бойни изкуства повече от 20 години; има 4-ти дан по карате и специализира главно в Тай-Дзи-Цюан, Ци-Гун и традиционните вътрешни стилове на Кунг-Фу. В манастира на обучение е бил през 2006 г. В Удан има двама учители, които той си е избрал сам: Тай-Дзи-Цюан и Ци-Гун.

Уданските бойни изкуства са широко популярни и практикувани и в чужбина. Те се използват като средство за поддържане на здравето и за лечение на болести.

Любопитен факт е, че

нашият сънародник Станчо Станев има признание в древното китайско бойно изкуство У-Шу. През март 2011 г. той се завърна в родината ни с шест златни медала от международен турнир по древното китайско бойно изкуство У-Шу, състоял се в Хонконг. От състезанието в планината Удан майстор Станев също донася отличия за страната ни. Там той се състезава в три дисциплини - удански Меч, уданско Багуа и Тай-Чи. Печели два сребърни и един бронзов медал въпреки толеранса на съдиите към учениците на местните учители и липсата на строго дефинирани възрастови групи по време на състезанията. В турнирите участват взема и един от учениците на майстор Станев - Александър Хлебаров, който печели бронзов медал в дисциплината Тай-Чи.

Загадъчните бойни изкуства привличат интерес от целия свят. В планината се провеждат редица мероприятия като „Фестивал на уданските бойни изкуства“, „Конкурс по У-Шу“ и „Международен обмен на юмука Удан“.

Един от пътищата с най-голям ефект и аудитория за разпространението на китайските бойни изкуства са филмите.

Името на Удан става особено известно на Запад след излъчването на филма „Непобедимите от Удан“ през 1983 г. и придобива световна известност след прожектията на филма „Тигър и дракон“ преди няколко години. Огромният комплекс невероятни постройки, храмове, пагоди и манастири, накацали по склоновете, скалите и върховете на зелената планина е толкова „фотогеничен“, че е избран като безспорното идеално място за заснемането на историята.

Дилияна КОЧЕВА

